

οὐδὲ πολέμου κήρυγμα ποτέ μου νὰ μὴ γράψω,
καὶ νὰ προσμένω μ' ἔξαφιν καὶ μ' ἀνοικτό τὸ στόμα
νὰ πέσῃ ἀπὸ τὰ 'ψῆλα' ἢ Δόξα νὰ τὴν χάψω
καὶ πέρνωντάς την ἀγκαλιὰ νὰ πίρτω εἰς τὸ στρώμα.

*'Ορκίζομαι εἰς τὰς στιγμὰς ἀγρίσας καταγίδος
νὰ μὴν ἄρνησα 'στ' ἀνοικτά τὸ μέλλον τῆς πατρίδος,
καὶ ἐν κλείσιον τούς λιμάνας μου τὰ ἀλλούρουν σκάψῃ
καὶ πατήσουν βάθειροι τὰ ἔθνικά ἔδαφη,
νὰ τρέξῃ κατεπάνω των μὲν θυματὰ καὶ ράσσα,
καὶ σὺν Θεῷ τὰ λέχανα νὰ κύψω καὶ τὰ πράσσον.

*'Ορκίζομαι ἀναβίκαστον τὸ Στέμμα νὰ τιμήσω,
τὸν σθέρκο μου μ' ὀλόρουσα γαλόνια νὰ γυμίσω,
νὰ σκέπτωμαι τὴν εὐλείαν εἰρηνικῶν ἀγώνων,
τῆς Ιστορίας τὰς χρυσᾶς σελίδας νὰ σκαλίζω,
καὶ ἑκατὸν ὅνειρομούματα τὴν δόξαν τῶν προγόνων
τὰ δρό μου 'ματίξ νὰ σφράλω καὶ ὄρθδος νὰ ρουχαλίζω.

*'Ορκίζομαι νὰ μὴν τιμᾶσθε οὐδὲ γιὰ δόξα παραδεῖς
τὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα καὶ τοὺς καλεμαράδες,
νὰ χορηγῷ ἀξένωμα 'στοὺς Μπερτοδόλους ὑπατον,,
νὰ παιζῇ με τὸ σκήπτρον μου δὲ κάθε Φασούλης,
χωρὶς ἀμάξι, καὶ 'έλογο νὰ βγάζω 'στὸν περιπάτον,
καὶ οὗτω πως νὰ γίνωμαι 'στὸν πλῆθος προσφίλης.

*'Ορκίζομαι νὰ μιμηθῶ καθ' ὅλα τὸν πατέρα,
νὰ κάμω μὲ τὴν σπάθην μου κουνέρι τὸν ἄρχα,
τὰ πλούσια ἄλεν μου παντοῦ νὰ κατεβρέχω,
καὶ ὁμοίως νὰ βιβαίω πᾶς δλους θὰ τοὺς ἔχω.

Εκαὶ ὀλόγας ποιειλέατε, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελέατε.

Τὸν Παλαισμὸν τὸν ποιητὴν καὶ φάλτην λιγυρὸν
καὶ τὸν Πολιάρην τὸν γλυκὸν καὶ τόσον τρυφερὸν,
τοὺς δικρηφόρους ποιητὰς τὸν Διαγωνισμὸν
συγχάρετε τώρα καὶ 'ό Ρωμῆος μετ' ἔνθουσισμοῦ,
ἄλλα πρὸ πάντων χαρίτατα γιὰ τὸν παρεὶ ποὺ 'πηρεν,
βριστέσσονταν 'στὸν ἀσίδην τὴν σπερτράν.

*'Ο Μάνης δέ Εὐάγγελος μὲ τόσο προτερήματα,
ζαχαροπλάστης δριστος καθ' ὅλην τὴν Ἐλλάδα,
κάμενος περίφημα γλυκὰ εἰς εἴλη καὶ εἰς εχήματα
*'ό ζαχαροπλάστεον τού, τὴν προσφιλῆ Παλλάδα,
εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἀπέναντα καιμένην
καὶ ἀπὸ τοὺς νέους τῶν γλυκῶν πολὺ εὔνοομένην.
Λοιπόν ἀμέσως δλοι σας τραβάτε 'στὴν Παλλάδα,
νὰ 'δητε καλοπέρασι, νὰ νοιώσετε γλυκάδα.

Πλατασούκας δέ Υδρατος, τούπικλην Πανκαγιώτης,
καὶ λογιστής σπουδαῖος παντὸς τοῦ Ναυτικοῦ,
τῆς Νομικῆς ἐβγῆκε Διδάκτωρ ἐν τοῖς πρώτοις,
καὶ ἡ τόση του μαλέτη δὲν πῆγε τοῦ κακοῦ.
Καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἐσφίξεν τὸ χέρι
καὶ δέ Ρωμῆος μὲ δλους ἐκ μέσης τὸν συγχαρεῖ.

*'Ολύμπια καὶ 'Αγωνες οἱ 'Ολυμπιακοὶ
μετά τινων πινάκων καὶ εἰκόνων γλαυρωδῶν,
σπουδαῖοι πραγματεῖα ἐπιστημονικῆ,
ἀναποδοῦσα δόξαν ἀρχαῖων θημερῶν.
Δραγμῶν τιμέται πάντες καὶ συγγραφεὺς αὐτῆς
δ Παπαγεωργίου, δεινὸς Καθηγητῆς.

Κωλέττης Ιωάννης, μελέτη γλαυροῦ
τοῦ Τακή 'Ηλιοπούλου, δὲν συγγραφεῖς δοκίμου,
εἰς ταῦτην δὲ εἰκονίζει ἐν γλώσσῃ οθεντερῆ
τὸν τύπον τοῦ Κωλέττη, τοῦ τόσου διαστήμου.

*'Στὸ Ζωγραπλαστείον ἔκεινο τοῦ Βαλεσμον,
κάτω τοῦ 'Τουρουγείου τοῦ τῆς Δικαιοσύνης,
θυμασίους γρανίτην δὲ εὑρές μὲ καλάμου
καὶ παγωτὰ ποικίλα καὶ δράσις εὐφροσύνης.
Ἐκεὶ μὲ καλαμάκι τὸ παγωτό ρουφές
καὶ εἰς σπανίαν γεῦσιν καὶ δρώμα τρυφές.

Τὸ τοῦ Πολίτου ἔγκριτον καὶ μέγα Λεξικόν,
μὲ δλους λόγους τὸ πολὺ 'Έγκυλοπαδικόν,
μὲ δυνατὴν ταχύτητα εὐθὺν ἐπῆρε δρόμον
καὶ ἀσχάτως συνεπλήρωσε τὸν πρῶτον τοῦ τὸν τόμον,
καὶ τώρα εἰς τὸν δεύτερον εἰσέρχεται δρομάκον
συνεργασίας μετριθῶν καλάμουν καὶ ἀκμάσιν.

Τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Γιάνναρη, τοῦ Θησαυροῦ τῆς Γλώσσης,
δρό τενήγη ἑκαδόθουσαν μὲ οὐκ ὅλης γνώσεις.
'Απὸ τὴν λίξιν Πλάξιππος καὶ Πλάξιππος δέ ἀρχίστετε
καὶ εἰς τὸν Πυρροκόρακα τὸ Λεξικὸν θὰ κλείσετε.
Καὶ αὐτὸ δέ, ως εἰκένετε, πρὸ χρόνου τὸ ἐκδίδει
τόνομαστὸν Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη.

*'Ο Βίος καὶ τὰ 'Εθιμα τῶν Παιδῶν τῶν 'Απόρων
μετ' ἀνεκδότων κάποτε πολλῶν καὶ διεφόρων,
τερπνότατον ἀνάγνωσμα τοῦ Λάδμου τοῦ Μιχαήλη,
ἀπαγγελθὲν 'στὸν Παρνασσόν ἐν συρροῇ μεγάλῃ.

Καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ 'Ερωμηροῦ δέ Σύλλογος καὶ πάλι,
δὲ φάρος τῶν τραυματῶν καὶ ιατρὸς τῶν πόνων,
έξεδωκε τομίδιον μ' ἀκρίσειν μεγάλην
καὶ γράφει δσα ἔκαμε τὸν παρελθόντα χρόνον.

*'Ο Ρωμῆος γνωστὸν εἶς κάνω — πᾶς 'στὸ σκῆτη μου ἀνέση,
'στὴν Ναύπολιν ἀπάνω — καὶ ἀπὸ τοὺς συνορεῖς
μὲ ζενοδοχεῖον Ξέδη,

— καὶ ἀπὸ τοὺς συνορεῖς
μὲ δημόσιον Ξέδη,

μὲ Χημείον, μὲ μὲν μάνδρα, — μὲ μαγγάλ' εἰκόδομη,
καὶ μὲ χήρα δῆγος ἀνέρο, — ποδῶν δλλοτε μαρμᾶ.

